

ע"פ 65208/06/19 - עלי חוסין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ת 65208-06-19 חוסין נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 14115063571

בפני	כבוד השופט איל באומגרט
המבקש	עלי חוסין
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בעכו בתת"ע 2728-16-18 מיום 28.11.18, אשר גם דחה בימים 30.5.19 ו- 2.6.19 את בקשות המבקש לביטול פסק הדין (להלן: "הבקשה").
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות לרמזור אדום, עבירה בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה. המבקש הגיש בקשה להישפט ומשלא לא התייצב לדיון הוכרע דינו.
3. המבקש ממאן להשלים עם הכרעת הדין שניתנה בעניינו והגיש את הבקשה דנא.
4. לטענת המבקש, הוא לא קיבל את ההזמנה למועד הדיון ולא קיבל את יומו בבית המשפט. המבקש מוסיף כי מאחר ולטענתו לא ביצע את העבירה המיוחסת לו נגרם לו עיוות דין.
- מוסיף וטוען המבקש כי הגיש בקשה לביטול פסק דין. בקשה זו נדחתה על ידי בית משפט קמא בהחלטה מנומקת ביום 2.1.19. המבקש מיאן להשלים עם דחיית בקשתו והגיש בקשה נוספת לעיון חוזר, בקשה אשר נדחתה ביום 30.5.19 תוך הפנייה להחלטה מ- 2.1.19 וציון העובדה כי בית המשפט סיים מלאכתו.
5. מנגד טוענת המשיבה, כי דין הבקשה להידחות. לשיטתה, קיים בתיק אישור מסירה כדין לפיו דבר הדואר לא נדרש.
6. נוסף על כך, טוענת המשיבה, כי המבקש עצמו ביקש להישפט, ידע כי הוא עתיד לקבל זימון, בחר להתעלם מהדו"ח שקיבל ולא עשה דבר על מנת לברר את מועד הדיון.

7. המשיבה, מוסיפה, כי ביום 28.11.18 ניתן גזר הדין בעניינו של המבקש. המבקש הגיש שתי בקשות לביטול גזר הדין אשר נדחו. בעניין זה טוענת המשיבה, כי המבקש לא טען בבקשותיו כי נגרם לו עיוות דין. לשיטתה, העונש שהושת על המבקש עונש סביר.

8. בתשובתו חוזר המבקש על טענותיו לפיהן ההזמנה לא הגיעה ליעדה אלא נשלחה לאדם הנושא שם זהה לשלו.

עוד טוען המבקש, כי ניסה למצות תחילה את האפשרויות לביטול גזר הדין בפני בית משפט קמא וכי למעשה הורשע בגין עבירה שלא ביצע.

דין והכרעה;

9. הצדדים נתנו הסכמתם למתן הכרעה בבקשה ללא דיון.

10. סעיף 201 לחוק קובע:

"בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת בקשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו- 200"

שורה ארוכה של הלכות שבה וקבעה, כי בשונה מהליך אזרחי אין צורך ב"טעמים מיוחדים" על מנת להיעתר לבקשה להארכת מועד בפלילים. הטעם לכך נעוץ בצורך ליתן שיקול דעת רחב לבית המשפט, שכן, עסקינן בשאלת חפותו או אשמתו של אדם ובמידת עונשו.

בד בבד, נקבע בהלכה הפסוקה כי אין משמעותה של גישה מקלה זו שבקשה להארכת מועד בפלילים תיעתר כדבר שבשגרה, שכן, הכלל הוא עמידה במועדים. עוד למדנו כי גם במקרים כגון אלה, על בית המשפט להתחשב בעיקרון סופיות הדיון, להציב גבולות להתמשכות הליכים וכי האינטרס הציבורי מחייב יציבות וודאות משפטית.

על כן, אין ליתן ארכה לבקשה להארכת מועד לערעור בפלילים, אלא בהתקיים **"טעם ממשי המניח את הדעת"**. ראו בש"א 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל, בש"פ 9023/09 מוחסין נ' מ"י, בש"פ 6907/11 קניין שפרעם נ' מדינת ישראל, ע"פ 7754/06 ציפר נ' מ"י ובש"פ 4354/18 פרוסמן נ' מ"י (פורסמו במאגרים).

בעניין פרוסמן הוסיף ביהמ"ש וקבע:

"אכן לפי סעיף 201 לחוק, בית המשפט רשאי לגלות גמישות ולהתיר הגשת ערעור לאחר המועד הקבוע בדין. זאת בשונה מההליך האזרחי בו בית המשפט יתיר הארכת מועד להגשת ערעור רק אם שוכנע כי קיימים "טעמים מיוחדים" לכך (תקנה 528 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד 1984).

ברם, אין בהבחנה זו כדי לייתר בהליכים פלילים הקפדה על עמידה בסדרי דין הקבועים בחוק ואת חשיבותם של סופיות הדיון והוודאות המשפטית".

והוסיף ביהמ"ש בעניין פרוסמן כי :

"בבחינת השאלה האם להיעתר לבקשה להארכת מועד בהליך פלילי, יש להביא בחשבון את משך האיחור, ההצדקה הנטענת, סיכויי הערעור בהליך העיקרי וכל נסיבה אחרת רלוונטית".

עוד ראו ע"פ 2983/19 פחמאוי נ' מ"י (פורסם במאגרים). בעניין פחמאוי הדגיש בית המשפט המשפטי את חזקת המסירה הקיימת בעבירות תעבורה מכוח סעיף 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974.

11. בעניינו, פסק הדין ניתן ב- 28.11.18 ובקשת המבקש לבטלו נדחתה בהחלטה מנומקת ב- 2.1.19. בהחלטה זו צפה המבקש באמצעות מערכת נט המשפט ביום 3.1.19. המבקש במקום לערער על ההחלטה, בחר להמתין עד 30.5.19, מועד בו הגיש בקשה חדשה לביטול פסק הדין. המבקש אינו רשאי להאריך המועד בדרך של בקשה נוספת לעיון מחדש לביטול פסק הדין.

12. לא זו אף זו, המבקש בטיעונו כלל אינו מסביר מדוע התעכב בהגשת ערעור, בין אם על פסק הדין מ- 28.11.19 ובין אם על ההחלטה מ- 2.1.19. כאמור אין מקום לראות בהחלטה מ- 2.6.19 כהחלטה המאריכה מועדים. הלכה למעשה, המבקש כלל אינו מסביר ומצדיק את השיהוי המשמעותי ומדוע לא הגיש ערעור במועדים הקצובים.

13. על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ט, 16 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.